

§ 138. *Остро-то* удареніе ся полага надъ гласна-та на всякій слогъ, гдѣ треба да ся повыши гласъ-а; както: БѢгъ, кнѢга, ѹчѢніе, ѹченѢкъ.

§ 139. *Тежко-то* удареніе ся полага толко на послѣдній-а слогъ, кога онъ кончава на гласна; както: рѸкѡ, ногѡ, звѣздѡ, ѹчѸ, несѸ.

§ 140. *Облечено-то* кое-то отпървинь ся употреблявало толко надъ jednosложны-те слова, що кончаватъ на гласна, както мѢ тѢ нѢ вѢ, двѢ, стѢ, тѢ сега ся употребява въ множественно число надъ тѢи падежи, кои-то нужно е да ся отличатъ отъ подобны-те имъ единственны, кога гласна-та буква не е е или о а друга нѣкоя; както: сѢѡ всѡ множ. число отъ всѡ един. жен. родъ всѢмъ дат. множ. отъ всѢмъ Т. един. рѢзи мн. отъ рѢзи Р. един. славни множ. отъ славны род. жен. родъ и проч.

Надъ частици-те но, не, во, ни, да, бы, ли, ѡ, ѣ же, и проч. такоже и сокращены-те мѣстоименія ма, ме, та, ти, те, са, си, не ся полага удареніе, но кога стоятъ двѣ отъ нихъ или повече една до